

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

**Brussel, 12.03.1997
COM(97) 30 def.**

97/ 0111(CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

REGELING VOOR DE BELASTING VAN ENERGIEPRODUCTEN

(door de Commissie ingediend)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

REGELING VOOR DE BELASTING VAN ENERGIEPRODUCTEN

TOELICHTING

I De politieke context: een interne markt die de mogelijkheid biedt voor een - inkomensneutrale - herstructurering van de belastingstelsels ter ondersteuning van de werkgelegenheid en van het milieu

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn heeft betrekking op een modernisering van de communautaire regeling voor de belasting van minerale oliën en een uitbreiding van de werkingssfeer van deze regeling naar het geheel van energieproducten teneinde de werking van de interne markt te verbeteren.

Met de presentatie van dit initiatief voldoet de Commissie aan haar tweeledige verantwoordelijkheid op dit terrein:

- zij dient de Lid-Staten een samenhangende kaderregeling te bieden die hen ertoe aanzet de geëigende maatregelen goed te keuren;
- zij dient ervoor te waken dat de beleidskeuzen die onder de bevoegdheid van de Unie vallen, bevorderlijk zijn voor de werkgelegenheid.

De Commissie voldoet aldus aan haar verplichting om de minimum-accijnstarieven voor minerale oliën zoals bedoeld in artikel 10 van Richtlijn 92/82/EEG te herzien. Tevens voldoet zij hiermede aan het verzoek van de Raad, geformuleerd naar aanleiding van het vastlopen van de onderhandelingen over de CO₂-/energieheffing, om nieuwe voorstellen te doen op het gebied van de belasting van energieproducten. Tot slot heeft zij rekening gehouden met het standpunt van het Europees Parlement over het verslag van de Commissie over de minimum-accijnstarieven¹, dat haar verzocht heeft een samenhangende heffingsgrondslag te definiëren voor zowel minerale oliën als concurrerende producten.

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn vormt eveneens een eerste vertaling in wetgeving van de fiscale strategie² die de Commissie in oktober 1996 heeft gepresenteerd en die door de Europese Raad van Dublin in december 1996 werd overgenomen. Tevens moet het voorstel geplaatst worden in het politieke proces waartoe de Commissie met het "Vertrouwenspact voor de Werkgelegenheid"³ een aanzet heeft gegeven. Het gaat erom het fiscale beleid te heroriënteren met het oog op de bestrijding van de werkloosheid,

---

¹ COM (95) 285 def van 13.09.95

² SEC (96) 487 def

³ SEC (96) 1 def

waarbij tegelijkertijd de beginselen van de interne markt worden gerespecteerd. Het voorstel voor een richtlijn zet de Lid-Staten er aldus toe aan om de belastingneutraliteit voorop te stellen door parallel met de invoering van de nieuwe communautaire regeling voor de belasting van energieproducten de verplichte inhoudingen op arbeid te verlagen.

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn moet derhalve in zijn algemene politieke context worden gezien. Het voorstel impliceert niet de invoering van een nieuwe belasting maar de vaststelling van een communautaire kaderregeling voor de belasting van energieproducten die het mogelijk maakt de nationale fiscale stelsels te herstructureren en de doelstellingen van het werkgelegenheids-, milieu-, vervoer- en energiebeleid te verwezenlijken en daarbij één van de voornaamste communautaire verworvenheden te respecteren: de interne markt.

II Tijdschema: noodzaak van communautair optreden

Een aantal Lid-Staten buigt zich momenteel over de verschillende wijzen waarop zij hun belastingstelsel zouden kunnen hervormen volgens de aanwijzingen van de Commissie, met name om de werkloosheid aan te pakken. De Commissie acht het van essentieel belang dat deze hervorming geschiedt in het kader van een samenhangende benadering, te meer daar de Lid-Staten vanwege de interne markt over steeds minder bewegingsvrijheid op nationaal niveau beschikken. Het tijdschema van het onderhavige voorstel voor een richtlijn is in dit licht uiterst geschikt; het is bovendien de eerste concrete maatregel op communautair niveau die tot doel heeft de Lid-Staten fiscale instrumenten te bieden die passen in het milieu- en werkgelegenheidsbeleid.

III Interne markt en flexibiliteit: de onmisbare elementen van elke communautaire strategie voor de belasting van energieproducten

Aan het onderhavige voorstel voor een richtlijn ligt het volgende axioma ten grondslag:

- de interne markt dient het gemeenschappelijke fundament te vormen voor al het beleid dat belasting van energieproducten impliceert (beleid inzake herstructurering van het belastingstelsel, energiebeleid, vervoerbeleid, milieubeleid, enz.);
- afgezien van dit kader van een gemeenschappelijke basis dient elk communautair belastingstelsel een doelmatig instrument te zijn dat ten dienste staat van de Lid-Staten.

Momenteel wordt geen van deze voorwaarden vervuld.

De interne markt is slechts gedeeltelijk een “gemeenschappelijk fundament”. Er bestaat immers alleen een gemeenschappelijk belastingstelsel voor minerale oliën en de daarover verschuldigde accijnzen. De andere energieproducten en andere belastingen dan accijnzen vallen onder de beslissingsbevoegdheid van elke afzonderlijke Lid-Staat. Deze situatie heeft tal van problemen tot gevolg.

Ten eerste zijn we getuige van een wildgroei van nationale belastingen, die, vanwege hun uiteenlopende toepassingsgebieden, berekeningswijze of tarieven, een bedreiging vormen voor de eenheid van de interne markt en de liberalisering van de energiemarkten, met name op het gebied van aardgas en elektriciteit.

Ten tweede resulteert het gebrek aan harmonisatie van de nationale tarieven van de belasting op energieproducten (ongeacht of het gaat om minerale oliën, die op grond van communautaire wetgeving door alle Lid-Staten aan belastingen worden onderworpen, zij het tegen sterk variërende tarieven, of andere producten die al dan niet door de Lid-Staten uit vrije keuze worden belast) in verstoringen als gevolg van buitensporige belastingconcurrentie. Het kan gebeuren dat een Lid-Staat die een belasting op andere producten dan minerale oliën, bijvoorbeeld aardgas, wenst in te voeren of te verhogen, gedwongen wordt hiervan af te zien wanneer het betreffende product niet of veel lager wordt belast in een aangrenzend land, uit vrees dat het zal leiden tot een verschuiving van de aankopen. Zoals wordt onderstreept in het document "Belastingheffing in de Europese Unie", door de Commissie gepresenteerd tijdens de informele Raad van Verona, "is oneerlijke mededinging op fiscaal gebied een grond voor bezorgdheid wegens zijn potentieel negatieve effecten, met name voor de belastingopbrengsten van de Lid-Staten, de efficiënte allocatie van economische middelen binnen de EU, en het mededingingsvermogen en de werkgelegenheid". Anders gezegd, het ontbreken van een communautaire structuur voor de belasting van alle energieproducten maakt het de Lid-Staten onmogelijk om de benodigde belastinghervormingen door te voeren.

Tot slot leidt het gebrek aan harmonisatie van de regelgeving voor dezelfde brandstoffen tussen de Lid-Staten rechtstreeks tot verstoringen op de markt en is van invloed op de keuzen van de consumenten en de ondernemingen. Dit geldt met name voor de grensgebieden, waar verschuivingen van de aankopen van motor- en verwarmingsbrandstoffen worden geconstateerd.

Gezien het geheel van deze elementen wordt het steeds dringender om de interne-marktregelgeving te versterken. Daarom heeft de Commissie besloten de Raad een nieuw voorstel voor een richtlijn voor te leggen.

Tegelijkertijd biedt de huidige regeling onvoldoende bewegingsvrijheid voor politieke keuzen van de Lid-Staten. In dit verband zij eraan herinnerd dat de Europese Raad van Essen de Commissie heeft verzocht nieuwe voorstellen in te dienen om de Lid-Staten die dit wenselijk achten in de gelegenheid te stellen om een CO₂-/energieheffing in te voeren.

Het uiteenlopende karakter van de nationale doelstellingen is een vast gegeven, dat moet worden geïntegreerd in elke communautaire regeling. Hiervoor kan echter alleen ruimte worden geschapen binnen het kader van de interne-marktwetgeving, omdat anders de eerder genoemde versnippering optreedt. De flexibiliteit voorzien bij de definitie van bepaalde gemeenschappelijke regels, zoals in het onderhavige voorstel van een richtlijn wordt voorgesteld, vormt een doelmatig instrument dat de Lid-Staten vrijheid van handelen biedt.

Aldus worden de Lid-Staten in de gelegenheid gesteld het gebruik van de belasting op energieproducten voor milieudoelinden uit te breiden. Vaststaat dat de wet- en regelgeving op dit terrein momenteel soms te rigide is. Zo dient bij voorbeeld elke maatregel tot differentiatie van de belasting van een product afhankelijk van milieunormen afzonderlijk te worden goedgekeurd door de Raad, overeenkomstig artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG.

Tevens wordt zo ruimte geschapen voor de herstructurering van de nationale belastingstelsels ten voordele van de factor arbeid. Dit aspect is voor de Commissie van essentieel belang, want zij beschouwt het onderhavige voorstel voor een richtlijn in hoofdzaak als de concrete vertaling van de aanbevelingen die zij sinds de verschijning van het Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid in 1993 tot de Lid-Staten heeft gericht. Ook in het Vertrouwenspact voor de werkgelegenheid wordt er nogmaals aan herinnerd dat een einde moet worden gemaakt aan de huidige situatie waarbij men geneigd is de last van de sociale premies en inkomstenbelasting meer en meer naar de factor arbeid te verschuiven.

Met het huidige voorstel voor een richtlijn beoogt de Commissie de Lid-Staten een kader aan te reiken waarbinnen zij vrijwillige beleidsmaatregelen kunnen nemen. Ofschoon de verantwoordelijkheid voor de politieke keuze overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel volledig bij de Lid-Staten ligt, is zij van mening dat de kans die hen door het huidige voorstel wordt geboden om het belastingstelsel ten voordele van de factor arbeid te hervormen, een element van essentieel belang is. **Derhalve nodigt zij de Lid-Staten ertoe uit om bij hun politieke keuzen de belastingneutraliteit voorop te stellen.**

IV Nieuwe door de Commissie voorgestelde maatregelen

De Commissie stelt de volgende nieuwe maatregelen voor:

Uitbreiding van het toepassingsgebied van de communautaire regeling naar de belasting van het geheel van energieproducten

De Commissie stelt voor het toepassingsgebied van de belasting van minerale oliën van de Richtlijnen 92/81/EEG en 92/82/EEG uit te breiden naar de volgende energiebronnen:

- steenkool, cokes, bruinkool, bitumen en daarvan afgeleide producten;
- aardgas;
- elektriciteit.

Vanzelfsprekend zijn al deze producten, voor zover zij als brandstof worden gebruikt, direct of indirect substitueerbaar en dienen zij derhalve alle onder dezelfde belastingregeling te vallen.

Behandeling van elektriciteit

Elektriciteit kan op twee manieren binnen het toepassingsgebied van het belastingstelsel worden gebracht: belasting van de brandstoffen die worden gebruikt bij de productie van elektriciteit (belasting op de input) of belasting van de elektriciteit zelf (belasting op de output).

De Commissie heeft om de volgende redenen een harmonisatie op basis van belasting van de output voorgesteld:

- het is de enige methode die een uniforme toepassing van het algemene beginsel van de indirecte belasting mogelijk maakt: volgens dit beginsel wordt de belasting toegepast in het land van verbruik;
- de elektriciteit kan worden verhandeld binnen het land of tussen landen zonder dat deze hoeft te worden belast, waardoor dubbele belastingheffing in het land van verbruik wordt voorkomen;
- de Lid-Staten kunnen onderscheid maken tussen elektriciteit die wordt afgenomen door eindverbruikers en elektriciteit die wordt afgenomen door de industrie, en in functie daarvan verschillende belastingen toepassen (in de praktijk is dit thans het geval in alle Lid-Staten die elektriciteit aan belasting onderwerpen);
- het is de enige manier waarop de belastingdruk voor de energie-intensieve industrie kan worden verminderd.

Het belasten op de output biedt de Lid-Staten daarentegen niet de mogelijkheid om rechtstreeks verschillende belastingtarieven toe te passen afhankelijk van het vervuilende karakter van de gebruikte brandstoffen. Als oplossing hiervoor stelt de Commissie de Lid-Staten voor:

- a) een (niet-geharmoniseerde) aanvullende heffing op de input in te voeren in het geval van brandstoffen die vanuit milieu-oogpunt ongewenst zijn; en
- b) de door de eindverbruikers afgedragen belasting terug te geven aan de elektriciteitsproducenten die schone brandstoffen gebruiken.

Vaststelling van de nieuwe minimum-belastingtarieven voor het geheel van de energieproducten

De Commissie stelt voor de communautaire minimumtarieven voor minerale oliën die zijn vastgesteld in Richtlijn 92/82/EEG (goedgekeurd in 1992 en momenteel in talrijke gevallen ruimschoots onder de tarieven die de Lid-Staten toepassen) te herzien en voor andere producten dan minerale oliën minimumtarieven vast te leggen.

De Commissie heeft ervoor gekozen de structuur van de communautaire minimumtarieven van Richtlijn 92/82/EEG te handhaven en stelt derhalve voor drie verschillende minima te bepalen voor de volgende drie categorieën:

- energieproducten die worden gebruikt als motorbrandstof;
- energieproducten die worden gebruikt als brandstof voor bepaalde industriële en commerciële doeleinden (waarvoor sterk verlaagde minimum-belastingtarieven zijn vastgesteld);
- energieproducten die worden gebruikt als verwarmingsbrandstof.

Benadrukt zij dat energieproducten die voor andere doeleinden dan als motor- of verwarmingsbrandstof worden gebruikt, buiten het toepassingsgebied van de belasting blijven. Dit betekent met name dat producten die worden gebruikt in de industrie voor chemische reductie of als grondstof, niet worden belast.

De Commissie stelt voor een tijdschema vast te stellen voor de herziening van deze communautaire minimumtarieven (1998, 2000 en 2002) met het oog op:

- ten aanzien van motorbrandstoffen, de geleidelijke onderlinge aanpassing van de tarieven voor verschillende producten, in het bijzonder gasolie en benzine;
- ten aanzien van motor- en verwarmingsbrandstoffen die worden gebruikt voor industriële en commerciële doeleinden, de belastingheffing afhankelijk van de energiewaarde na verloop van een overgangperiode voor producten die krachtens het onderhavige voorstel voor een richtlijn binnen het toepassingsgebied van de belasting worden gebracht.

De nieuwe minimum-belastingtarieven voor de laatste etappe (2002) worden voorgesteld als streefcijfers waarvan het bindende karakter te zijner tijd zal moeten worden bevestigd naar aanleiding van een later verslag en een voorstel van de Commissie. In het verslag zal de Commissie bijzondere aandacht besteden aan de maatregelen die de Lid-Staten hebben getroffen om elke netto toename van de belastingdruk te voorkomen.

Flexibiliteit bij het nastreven van de doelstellingen van het milieu-, vervoer- en energiebeleid

Met het onderhavige voorstel voor een richtlijn wordt beoogd een kader af te bakenen waarbinnen de Lid-Staten op voornoemde terreinen maatregelen kunnen nemen.

De Commissie stelt hiertoe voor dat het geheel van indirecte belastingen (met uitzondering van de BTW) op een gegeven product voortaan in aanmerking wordt genomen bij de beoordeling van de naleving van de communautaire minimumtarieven. Zij trekt aldus de consequenties uit de diversificatie van de nationale belastingen die de Lid-Staten heffen op energieproducten (accijnzen, energieheffingen, belastingen op de uitstoot van vervuulende stoffen, enzovoorts).

De Commissie stelt eveneens voor de Lid-Staten een bepaald aantal facultatieve maatregelen ter beschikking te stellen om een ambitieuzer milieubeleid te voeren. Deze flexibiliteit stemt volledig overeen met de milieudoelstellingen die de Unie heeft onderschreven ter gelegenheid van de Raad Energie/milieu van oktober 1990 (stabilisering van de CO₂-emissies in het jaar 2000 op het niveau van 1990) en als partij bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties betreffende klimaatverandering. Zij stelt bij voorbeeld voor de Lid-Staten de mogelijkheid te bieden om, zonder voorafgaande toestemming voor zover de communautaire minimumtarieven worden gerespecteerd, verschillende belastingtarieven in te voeren voor een bepaald product afhankelijk van milieunormen, of de Lid-Staten toe te staan verlaagde tarieven of vrijstellingen te hanteren voor bepaalde producten of toepassingen (biobrandstoffen, energie uit hernieuwbare bronnen, spoorwegvervoer, binnenvaart, warmte geproduceerd door middel van warmtekrachtkoppeling).

Wat meer in het bijzonder aardgas betreft, stelt de Commissie voor om Lid-Staten wier aardgasmarkt zich in een ontwikkelingsstadium bevindt, toe te staan vrijstellingen of verlaagde belastingtarieven te hanteren gedurende een periode van maximaal tien jaar na de inwerkingtreding van onderhavige richtlijn. Deze bepaling en de bepalingen ter bevordering van de ontwikkeling van alternatieve energiebronnen hebben tevens ten doel de energiebevoorrading van de Unie veilig te stellen door een diversificatie van energiebronnen aan te moedigen.

Flexibiliteit is eveneens de reden voor artikel 16 van het voorstel voor een richtlijn. De Commissie stelt met dit artikel voor de Lid-Staten toe te staan van de communautaire minimumtarieven af te wijken voor het nastreven van specifieke beleidsdoelstellingen. Wat betreft het vervoerbeleid wordt deze mogelijkheid zelfs vergroot ter vergemakkelijking van de invoering van doelmatige instrumenten inzake de prijsstelling in het vervoer (in het bijzonder rekeningrijden) die beter geschikt zijn om de problemen in verband met het vervoer, zoals verkeersopstoppingen en luchtvervuiling, aan te pakken. Zoals reeds gesteld in het Groenboek van de Commissie betreffende een eerlijke en doelmatige prijsstelling in het vervoer (COM(95) 69 def), mag de invoering van dergelijke instrumenten op zich niet leiden tot een toename van de totale belastingdruk in de transportsector.

Maatregelen ten gunste van het bedrijfsleven

Om te voorkomen dat de vergroting van het toepassingsgebied van de richtlijn en de vaststelling van nieuwe communautaire minimumtarieven negatief uitwerkt voor het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven ten opzichte van derde landen stelt de Commissie voor:

- de Lid-Staten toe te staan om aan bedrijven wier energiekosten tussen 10 en 20% van het productiekosten uitmaken, een vrijstelling of gedeeltelijk verlaging van de belasting toe te staan over het gedeelte van hun energiekosten dat 10% van hun productiekosten overschrijdt;
- de Lid-Staten te verplichten om bedrijven wier energiekosten meer dan 20% van de productiekosten uitmaken, een vrijstelling van de belasting te verlenen over het gedeelte van hun energiekosten dat 10% van hun totale productiekosten overschrijdt.

V Van de goedkeuring van de richtlijn te verwachten voordelen

Indien de voorgestelde richtlijn wordt goedgekeurd, zal dit zowel voor de Lid-Staten, de bedrijven als voor de Europese burger positieve gevolgen hebben.

De Lid-Staten

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn zal de Lid-Staten, door middel van de invoering van een gemeenschappelijk kader voor de belasting van energieproducten, nieuwe bewegingsvrijheid geven bij de tenuitvoerlegging van hun nationale beleid.

Ten eerste zal de belastingconcurrentie verminderen (dank zij de onderlinge aanpassing van de nationale belastingtarieven voor energieproducten), waardoor de Lid-Staten hun fiscale soevereiniteit hersteld zullen zien. Deze vrijheid zal met name kunnen worden benut op het gebied van het milieubeleid.

Ten tweede zal het ontstaan van een nieuwe bron van belastinginkomsten de Lid-Staten een essentiële kans bieden, namelijk om de verplichte inhoudingen op arbeid te verlagen en aldus bij te dragen tot de vermindering van de werkloosheid. Heden ten dage wordt alom onderkend dat deze mogelijkheid sterk beperkt wordt door de problemen waarmee de Lid-Staten te maken krijgen bij het zoeken naar voldoende begrotingsmiddelen op een zodanige wijze dat de derving van inkomsten die daarvan het gevolg is, wordt gecompenseerd⁴. De Commissie wenst het onderhavige voorstel voor een richtlijn te plaatsen in het kader van belastingneutraliteit en beveelt de Lid-Staten met klem aan om het uit te voeren met het oog op de werkgelegenheidsschepping.

Het bedrijfsleven

Het voorstel voor een richtlijn vormt het fundament voor een doelmatige markt en eerlijkere concurrentie. Het bedrijfsleven heeft bij herhaling verzocht om de concrete uitvoering van deze principes met betrekking tot energieproducten, bij voorbeeld tijdens de conferentie van Lissabon over accijnsrechten die de Commissie in november 1995 heeft georganiseerd.

Het staat namelijk vast dat de bedrijven voordelen zullen ondervinden van de verbetering van de werking van de markt voor energieproducten (doordat de ongelijke behandeling van energieproducten tot het verleden zal behoren). Tevens zullen zij rechtstreeks de voordelen ondervinden van de gelijkere concurrentievoorwaarden binnen de Europese Unie. Thans wordt het bedrijfsleven geconfronteerd met de verschillen tussen de fiscale behandeling van energieproducten in de Lid-Staten. Deze verschillen kunnen rechtstreeks van invloed zijn op hun concurrentievermogen wanneer de energiekosten een belangrijk aandeel van hun productiekosten uitmaken. Het voorstel voor een richtlijn beoogt dan ook deze ongelijkheden af te schaffen door een "level playing field" te creëren.

---

⁴ Belastingheffing in de Europese Unie - Verslag over de ontwikkeling van de belastingstelsels COM(96) 546 def

Wat het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven ten opzichte van derde landen betreft, is de Commissie zich ten volle van bewust van de potentiële effecten van een verzwaring van de belasting op energie. Daarom zijn in het voorstel voor een richtlijn maatregelen voorzien ter verlichting van de belastingdruk voor energie-intensieve bedrijven. Het zuinigere energiegebruik dat het resultaat zal zijn van de invoering van het communautair kader voor de belasting van energieproducten zal op de middellange termijn tevens bijdragen tot een verbetering van het concurrentievermogen van de Europese bedrijven.

Tot slot mogen de voordelen van een verlichting van de belastingdruk op arbeid niet worden verwaarloosd.

De consument - burger

Zoals blijkt uit de tabellen in de bijlage voor twee van de meest verbruikte producten (loodvrije benzine en dieselolie) leidt het voorstel voor een richtlijn slechts tot een uiterst beperkte verhoging van de consumptieprijzen in een klein aantal Lid-Statens. Deze verhogingen zijn noodzakelijk om de verschillen die thans nog bestaan als gevolg van het gebrek aan onderlinge aanpassing van de nationale belastingtarieven voor energie, weg te nemen.

De consument is uiterst gevoelig voor prijsverschillen die het gevolg zijn van een gebrek aan harmonisatie van de nationale tarieven op de verschillende plaatsen van verbruik (zeker in grensgebieden). In tegenstelling tot de voordelen die kunnen worden behaald gevolge van een doelmatigere markt, corresponderen de voordelen die het gevolg zijn van de belastingverschillen volstrekt niet met enige structurele realiteit en kunnen, op middellange termijn, verstoringen veroorzaken die schadelijk zijn voor de economie. Het voorstel voor een richtlijn is er daarom juist op gericht deze verschillen weg te nemen door de onderlinge aanpassing van de nationale tarieven te bevorderen.

De consument dient eveneens de voordelen te ondervinden van de verbetering van het tarievenstelsel op het gebied van milieu en vervoer die het resultaat zal zijn van de tenuitvoerlegging van het voorstel voor een richtlijn en, natuurlijk, van de verbetering van de kwaliteit van het milieu op middellange termijn.

Tot slot zal de verschuiving van inkomsten als gevolg van de belasting van energieproducten als resultaat van de vermindering van de arbeidskosten en de vermindering van de werkloosheid die hiervan het gevolg kan zijn, in eerste instantie ten goede moeten komen aan de consument - burger.

VI Conclusie

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn is opgesteld met het oog op de verdieping van de interne markt, een verbetering van de milieubescherming en de bestrijding van de werkloosheid en bestaat erin om, zonder dat een nieuwe belasting wordt ingevoerd, een communautair kader voor de belasting van energieproducten in het leven te roepen ten einde herstructurering van de nationale belastingstelsels mogelijk te maken.

In het bijzonder op het terrein van het milieubeleid is het steeds schrijnender dat de Lid-Staten in afwachting zijn van communautaire instrumenten die hen in staat moeten stellen om op grond van het subsidiariteitsbeginsel hun eigen beleid ten uitvoer te leggen. Met het onderhavige voorstel voor een richtlijn wordt beoogd hen deze mogelijkheid te bieden.

Niettemin mag niet voorbij worden gegaan aan de ongerustheid die elke belastingmaatregel oproept. De consumenten vrezen een verhoging van de prijzen van motor- en verwarmingsbrandstoffen, de bedrijven en de Lid-Staten zijn bang voor verlies van concurrentievermogen. Het is echter geenszins de bedoeling van de Commissie dat het onderhavige voorstel leidt tot een algehele verhoging van de belastingdruk en dit zal ook niet gebeuren als de Lid-Staten een belastingneutrale benadering volgen, zoals de Commissie met klem aanbeveelt.

In deze context wijzen door de Commissie uitgevoerde macro-economische simulaties op een positief economisch effect van het voorstel voor een richtlijn op de economische groei en de werkgelegenheidsschepping. Tevens komt uit de simulaties naar voren dat de belastingneutrale benadering zou leiden tot de schepping van nieuwe arbeidsplaatsen en dat het netto effect van het voorstel op elk huishouden (ongeveer 54 ecu per huishouden in het jaar 2000) zich niet zou vertalen in een afname van de particuliere consumptie. Het lijdt geen twijfel dat dit potentieel de afzonderlijke Lid-Staten en de Gemeenschap als geheel in de huidige economische context niet mag worden onthouden.

Tabel 1: effecten van de voorgestelde verhoging van het communautaire minimumtarief voor loodvrije benzine op de nationale accijnstarieven

Lid-Staat	Accijsrechten Januari 1997	Accijsrechten Januari 1998 (schatting*)	Effect op de nationale accijnstarieven		Relatief effect op de prijs aan de pomp in %
			Stijging in ecu	Stijging in %	
Duitsland	503	527	0	0 %	0 %
Oostenrijk	416	435	0	0 %	0 %
België	510	534	0	0 %	0 %
Denemarken	447	467	0	0 %	0 %
Spanje	363	380	37	10 %	6 %
Finland	536	561	0	0 %	0 %
Frankrijk	576	602	0	0 %	0 %
Griekenland	350	366	51	14 %	9 %
Ierland	403	422	0	0 %	0 %
Italië	534	558	0	0 %	0 %
Luxemburg	349	365	52	14 %	8 %
Nederland	530	555	0	0 %	0 %
Portugal	469	490	0	0 %	0 %
Verenigd Koninkrijk	501	524	0	0 %	0 %
Zweden	494	517	0	0 %	0 %
EU-minimum	287	417	130	45 %	-

* Voor de periode 1993-1997 bedroeg de gemiddelde jaarlijkse stijging van de accijs op loodvrije benzine in de Unie in reële termen 2,4 %. In bovenstaande tabel is uitgegaan van de veronderstelling van een reële stijging van de accijsrechten van 2,4 % tussen 1997 en 1998 plus inflatie.

W

Tabel 2: effecten van de voorgestelde verhoging van het communautaire minimumtarief voor dieselolie op de nationale accijnstarieven

Lid-Staat	Accijsrechten Januari 1997	Accijsrechten Januari 1998 (schatting*)	Effect op de nationale accijnstarieven		Relatief effect op de prijs aan de pomp in %
			Stijging in ecu	Stijging in %	
Duitsland	319	330	0	0 %	0 %
Oostenrijk	291	301	9	3 %	1 %
België	292	302	8	3 %	1 %
Denemarken	308	319	0	0 %	0 %
Spanje	264	273	37	14 %	7 %
Finland	285	295	15	5 %	3 %
Frankrijk	358	370	0	0 %	0 %
Griekenland	247	255	55	21 %	11 %
Ierland	352	364	0	0 %	0 %
Italië	390	404	0	0 %	0 %
Luxemburg	254	263	47	18 %	9 %
Nederland	320	331	0	0 %	0 %
Portugal	266	276	34	12 %	7 %
Verenigd Koninkrijk	501	519	0	0 %	0 %
Zweden	355	368	0	0 %	0 %
EU-minimum	245	310	65	27 %	-

* Voor de periode 1993-1997 bedroeg de gemiddelde jaarlijkse stijging van de accijs op dieselolie in de Unie in reële termen 1,3%. In bovenstaande tabel is uitgegaan van de veronderstelling van een reële stijging van de accijsrechten van 1,3% tussen 1997 en 1998 plus inflatie.

**VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD
tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van
energieproducten**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de werkingssfeer van de Richtlijnen 92/81/EEG¹ en 92/82/EEG², betreffende respectievelijk de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën en de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën, beperkt is tot minerale oliën;

Overwegende dat het ontbreken van communautaire bepalingen om andere energieproducten dan minerale oliën aan een minimumbelasting te onderwerpen, nadelig is voor de goede werking van de interne markt;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 130R van het Verdrag de vereisten ter zake van de milieubescherming moeten worden opgenomen in de omschrijving en de tenuitvoerlegging van het communautair beleid op andere terreinen;

Overwegende dat de Europese Unie zich in de zitting van de Raad energie/milieu van oktober 1990 ten doel heeft gesteld haar CO²-emissies in het jaar 2000 te stabiliseren op het niveau van 1990;

Overwegende dat de Europese Unie zich als partij bij het Raamverdrag inzake Klimaatverandering van de Verenigde Naties ertoe heeft verbonden de nodige maatregelen ten uitvoer te leggen om de concentraties van broeikasgassen in de atmosfeer te stabiliseren op een niveau dat het klimaatsysteem behoedt voor gevaarlijke verstoringen;

Overwegende dat de belasting van energieproducten één van de beschikbare instrumenten is om deze doelstellingen te bereiken;

---

¹ Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (PB nr. L 316 van 31.10.1992, blz. 12).

² Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën (PB nr. L 316 van 31.10.1992, blz. 19).

Overwegende dat de invoering van nieuwe regelingen, overeenkomstig de richtlijnen van het Witboek van de Commissie over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid, niet mag resulteren in een stijging van de algemene belastingdruk in de Lid-Staten;

Overwegende dat de invoering van het beginsel van belastingneutraliteit zal bijdragen tot de herstructurering en de modernisering van de belastingstelsels doordat dit aanzet tot het beter rekening houden met de milieubescherming en het vergroten van de benutting van arbeid;

Overwegende, echter, dat de vaststelling van de maatregelen om de belastingneutraliteit te verzekeren de verantwoordelijkheid van elke Lid-Staat is;

Overwegende dat de verhouding tussen de prijzen van energieproducten zeer belangrijke parameters van het communautaire energie- en vervoerbeleid zijn;

Overwegende dat de belasting ten dele bepalend is voor de prijs van energieproducten;

Overwegende dat voor de goede werking van de interne markt en de verwezenlijking van de doelstellingen van het communautaire beleid in andere sectoren vereist is dat op communautair niveau minimum-belastingniveaus worden vastgesteld voor alle energieproducten, met inbegrip van elektriciteit;

Overwegende dat niettemin de Lid-Staten de flexibiliteit moet worden gelaten die nodig is om aan de nationale context aangepaste beleidsmaatregelen vast te stellen en uit te voeren;

Overwegende dat de Lid-Staten verschillende soorten belastingen op energieproducten wensen in te voeren of te handhaven;

Overwegende dat hiertoe de Lid-Staten in staat moeten worden gesteld belastingen naar keuze (met uitzondering van de BTW) te cumuleren, mits deze belastingen tezamen de communautaire minimum-belastingniveaus niet overschrijden;

Overwegende dat de mogelijkheid om, met inachtneming van de communautaire minima en de regels van de interne markt en de mededinging, voor eenzelfde product het nationale belastingniveau te differentiëren, eveneens aan deze doelstelling beantwoordt;

Overwegende dat communautaire minimum-belastingniveaus moeten worden vastgesteld die verschillen naar gelang van het gebruik van de energieproducten;

Overwegende dat energieproducten die worden gebruikt als motorbrandstof voor bepaalde industriële en commerciële doeleinden en energieproducten die worden gebruikt als brandstof voor verwarming, gewoonlijk lager worden belast dan energieproducten die worden gebruikt als motorbrandstof;

Overwegende dat grote verschillen tussen de door de Lid-Staten toegepaste nationale belastingniveaus nadelig zijn voor de goede werking van de interne markt;

Overwegende dat de vaststelling van communautaire minima op passende niveaus het mogelijk kan maken de huidige verschillen te verminderen;

Overwegende dat de minimum-belastingniveaus de concurrentiepositie van de verschillende energieproducten moeten weerspiegelen;

Overwegende dat hiertoe deze minima zoveel mogelijk moeten worden berekend volgens de energiewaarde van de producten;

Overwegende dat deze methode niet dient te worden toegepast op motorbrandstoffen en voor de overige toepassingen niet kan worden toegepast zonder een overgangperiode;

Overwegende dat de minimum-belastingniveaus voor andere energieproducten dan minerale oliën geleidelijk moeten worden verhoogd;

Overwegende dat het, om een waardevermindering van de communautaire minima te voorkomen, noodzakelijk is een schema voor tweejaarlijkse verhogingen van deze minima vast te stellen en te bepalen dat de Raad uiterlijk op 1 januari 2001 nieuwe communautaire minima voor een volgende periode vaststelt;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in een aantal verplichte vrijstellingen op communautair niveau;

Overwegende dat de Lid-Staten in staat moeten worden gesteld desgewenst binnen hun grondgebied bepaalde andere vrijstellingen of lagere belastingniveaus dan de communautaire minima toe te passen, wanneer dit de goede werking van de interne markt niet schaadt en niet leidt tot verstoringen van de mededinging;

Overwegende dat dergelijke vrijstellingen of lagere belastingniveaus uiterst bevorderlijk zouden zijn voor de invoering van instrumenten voor een doelmatigere prijsstelling in de vervoersector;

Overwegende dat het met het oog op de bevordering van het gebruik van alternatieve energiebronnen met name van belang is dat aan energie uit hernieuwbare bronnen een bevoorrechte behandeling kan worden gegeven;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in een procedure voor de verlening van toestemming voor de invoering door de Lid-Staten van andere vrijstellingen of verlaagde belastingniveaus voor een bepaalde periode;

Overwegende dat het noodzakelijk is een procedure voor een geregeld onderzoek van deze vrijstellingen of verlagingen in te stellen;

Overwegende dat het de Lid-Staten moet worden toegestaan belasting terug te geven aan ondernemingen die investeringsuitgaven verrichten om het energierendement te verbeteren en aan ondernemingen waarvan de energiekosten een belangrijk deel van de waarde van hun verkopen vertegenwoordigen;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de Lid-Staten bepaalde nationale maatregelen ter informatie aan de Commissie moeten meedelen;

Overwegende dat deze mededeling van informatie de Lid-Staten niet ontslaat van hun plicht om bepaalde nationale maatregelen aan te melden overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag;

Overwegende dat de werkingssfeer van Richtlijn 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop³, moet worden uitgebreid tot alle producten en indirecte belastingen die onder deze richtlijn vallen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

---

³ Richtlijn 92/12/EEG van 25 februari 1992 van de Raad betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB nr. L 76 van 23.3.1992, blz. 1).

I. Toepassingsgebied

Artikel 1

1. De Lid-Staten heffen belasting op energieproducten overeenkomstig deze richtlijn.
2. Bij de tenuitvoerlegging van deze Richtlijn streven de Lid-Staten ernaar enige toename van hun globale belastingdruk te voorkomen. Ten einde deze doelstelling te verwezenlijken zullen de Lid-Staten er in het bijzonder naar streven om tegelijkertijd de belastingen en sociale premies op arbeid te verlagen.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "energieproducten" verstaan, de hieronder vermelde producten:

a)	producten van de GN-codes	1507 tot en met 1518;
b)	producten van GN-code	2207;
c)	producten van de GN-codes	2701 tot en met 2715;
d)	producten van de GN-codes	2901 en 2902;
e)	producten van GN-code	2905;
f)	producten van GN-code	3403;
g)	producten van GN-code	3811;
h)	producten van GN-code	3817;
i)	producten van de GN-codes	4401 en 4402.

2. Deze richtlijn is eveneens van toepassing op:

- a) elektriciteit van GN-code 2716;
- b) warmte die bij de productie van elektriciteit wordt gegenereerd.

3. Naast de in lid 1 genoemde belastbare producten wordt eveneens als motor- of verwarmingsbrandstof belast, elk product dat is bestemd voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als motor- of verwarmingsbrandstof, als additief of als vulstof in dergelijke brandstoffen.

4. In deze richtlijn opgenomen verwijzingen naar codes van de gecombineerde nomenclatuur zijn verwijzingen naar de versie daarvan die op 1 oktober 1996 van kracht is.

Artikel 3

In Richtlijn 92/12/EEG opgenomen verwijzingen naar "minerale oliën" en "accijnsrechten" (voor zover van toepassing op minerale oliën) worden uitgelegd als verwijzingen naar alle energieproducten en nationale indirecte belastingen waarnaar wordt verwezen in respectievelijk artikel 2 en artikel 4, lid 3, van deze richtlijn.

II. Belastingniveaus

Artikel 4

1. De belastingniveaus die de Lid-Staten toepassen op de in artikel 2 opgesomde energieproducten, mogen niet lager zijn dan de in deze richtlijn voorgeschreven minimumniveaus.

2. Belastbare energieproducten waarvoor in deze richtlijn geen minimum-belastingniveau wordt vastgesteld, worden naar gelang van het gebruik ervan aan belasting onderworpen op een niveau dat niet lager mag zijn dan het voor de gelijkwaardige verwarmingsbrandstof of motorbrandstof geldende minimumniveau.

3. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "belastingniveau" verstaan, het totaal van alle geheven indirecte belastingen (met uitzondering van BTW), direct of indirect berekend over de verbruikte hoeveelheid product.

Artikel 5

1. De Lid-Staten mogen verschillende belastingtarieven toepassen volgens het gebruik of de kwaliteit van een product, mits deze tarieven niet lager zijn dan de in deze richtlijn vastgestelde minimum-belastingniveaus en verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht.

2. Indien om redenen van milieu- en/of volksgezondheidsbeleid op communautair niveau andere normen worden vastgesteld voor producten waarnaar in deze richtlijn wordt verwezen, baseren Lid-Staten die de belastingtarieven voor een product willen differentiëren volgens de kwaliteit van dat product, zich daartoe op de op communautair niveau vastgestelde criteria.

Artikel 6

Met ingang van 1 januari 1998 worden de minimum-belastingniveaus voor motorbrandstoffen als volgt vastgesteld:

- voor benzine: 417 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C. Bovendien passen de Lid-Staten op gelode benzine een hoger belastingtarief toe dan op ongelode benzine;
- voor gasolie: 310 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor kerosine: 310 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor vloeibaar petroleumgas: 141 ECU per 1.000 kg;
- voor aardgas: 2,9 ECU per gigajoule.

Artikel 7

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 van deze richtlijn worden de minimum-belastingniveaus voor de volgende producten, wanneer deze worden gebruikt als motorbrandstof voor de in lid 2 van dit artikel vermelde doeleinden, als volgt vastgesteld:

- voor gasolie: 32 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor kerosine: 30 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor vloeibaar petroleumgas: 41 ECU per 1.000 kg;
- voor aardgas: 0,3 ECU per gigajoule.

2. Dit artikel is van toepassing op producten die worden gebruikt als motorbrandstof voor de volgende industriële en commerciële doeleinden:

- a) voor landbouw-, tuinbouw- of visteeltwerkzaamheden, en in de bosbouw;
- b) voor stationaire motoren;
- c) voor installaties en machines die gebruikt worden in de bouw, de weg- en waterbouw en voor openbare werken;
- d) voor voertuigen bestemd om buiten de openbare weg te worden gebruikt of waarvoor geen vergunning is verleend voor overwegend gebruik op de openbare weg;

- e) voor personenvervoer en voertuigen met een beperkt bereik die diensten leveren aan openbare diensten. De Lid-Staten kunnen de werkingssfeer van het verlaagde belastingniveau echter beperken tot het plaatselijk vervoer van personen.

In het geval van het onder punt e) gespecificeerde gebruik is dit artikel uitsluitend van toepassing met betrekking tot LPG en aardgas.

Artikel 8

Met ingang van 1 januari 1998 worden de minimum-belastingniveaus voor verwarmingsbrandstoffen als volgt vastgesteld:

- voor gasolie: 21 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor zware stookolie van GN-code 2710 00 74: 18 ECU per 1.000 kg;
- voor andere zware stookolie van GN-code 2710: 22 ECU per 1.000 kg;
- voor kerosine: 7 ECU per 1.000 liter bij een temperatuur van 15°C;
- voor vloeibaar petroleumgas: 10 ECU per 1.000 kg;
- voor aardgas: 0,2 ECU per gigajoule;
- voor vaste energieproducten: 0,2 ECU per gigajoule.

Artikel 9

Met ingang van 1 januari 1998 wordt het minimum-belastingniveau voor elektriciteit en bij de productie daarvan gegenereerde warmte vastgesteld op 1 ECU per megawatt/uur.

Artikel 10

1. De in deze richtlijn vastgestelde minimum-belastingniveaus worden op 1 januari 2000 gewijzigd in de in bijlage I vermelde bedragen.

2. Uiterlijk op 1 januari 2001 stelt de Raad, met eenparigheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement, op grond van een verslag en een voorstel van de Commissie de minimum-belastingniveaus vast voor een verdere periode die begint op 1 januari 2002, en hecht hij zijn goedkeuring aan eventuele andere maatregelen die de werking van het belastingstelsel voor energieproducten kunnen verbeteren. Totdat de Raad op basis van een verslag en een voorstel van de Commissie nieuwe belastingniveaus vaststelt, beschouwen de Lid-Staten de bedragen van Bijlage I vanaf 1 januari 2002 als streefcijfers.

In het verslag van de Commissie en het beraad in de Raad worden de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de belastingniveaus, alsmede de verwezenlijking van de doelstellingen van het milieubeleid en de andere doelstellingen van het Verdrag in aanmerking genomen. Tevens dient een analyse te worden opgenomen van de door de Lid-Staten genomen maatregelen ter verwezenlijking van belastingneutraliteit bij de uitvoering van deze richtlijn; in het voorstel van de Commissie zal ten volle rekening worden gehouden met deze factor.

Artikel 11

De Lid-Staten mogen hun nationale belastingniveaus uitdrukken in andere dan de in de artikelen 6 tot en met 9 van deze richtlijn vermelde eenheden, op voorwaarde dat de overeenkomstige belastingniveaus na omrekening in die eenheden niet lager dan de in deze richtlijn voorgeschreven minimumniveaus zijn.

Artikel 12

1. De op de waarde van de belastingniveaus toe te passen waarde van de ECU in nationale valuta's wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakte koersen van de eerste werkdag van oktober. Ze worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De Lid-Staten mogen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing de geldende belastingbedragen onveranderd laten, indien de omrekening van de in ECU uitgedrukte bedragen van het belastingniveau een verhoging van het in nationale valuta uitgedrukte belastingniveau geeft van minder dan 5% of van minder dan 5 ECU indien dat bedrag lager is dan het voren genoemde percentage.

III. Vrijstellingen en terugbetaling van belasting

Artikel 13

1. Ter aanvulling van de toepassing van de algemene bepalingen inzake vrijgesteld gebruik van belastbare producten van Richtlijn 92/12/EEG en onverminderd andere communautaire bepalingen, verlenen de Lid-Staten vrijstelling van belasting voor de onderstaande producten, op voorwaarden die zij vaststellen met het doel een juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstellingen te verzekeren en fraude, ontwijking of misbruik te voorkomen:

- (a) Energieproducten die worden gebruikt voor andere doeleinden dan als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming. Voor het doel van deze richtlijn wordt onder verwarmingsbrandstoffen niet verstaan energieproducten die hoofdzakelijk worden gebruikt voor chemische reductie, of voor metallurgische en elektrolytische procédés. Tevens hanteren de Lid-Staten een vrijstelling voor elektriciteit die voornamelijk wordt gebruikt voor chemische reductie, alsmede voor metallurgische en elektrolytische procédés.

- (b) Energieproducten die worden gebruikt voor de productie van elektriciteit en van bij die productie gegenereerde warmte. Lid-Staten mogen echter, om redenen van milieubeleid, deze producten aan belasting onderwerpen zonder rekening te houden met de in onderhavige richtlijn vastgestelde minimum-belastingniveaus. In dat geval wordt geen rekening gehouden met de belasting van deze producten bij het voldoen aan het minimum-belastingniveau voor elektriciteit zoals vastgesteld in artikel 9 van deze richtlijn.
- (c) Energieproducten die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor andere luchtvaart dan particuliere plezierluchtvaart, zolang dergelijke producten moeten worden vrijgesteld op grond van internationale verplichtingen.

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "particuliere plezierluchtvaart" verstaan: het gebruik van een luchtvaartuig door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

De Lid-Staten kunnen deze vrijstelling beperken tot leveringen van reactiemotorbrandstof (GN-code 2710 00 51);

- (d) Energieproducten die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor de vaart op communautaire wateren (met inbegrip van visserij) en die niet voor gebruik aan boord van particuliere pleziervaartuigen zijn bestemd.

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "particuliere pleziervaartuigen" verstaan: vaartuigen die worden gebruikt door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

2. De Lid-Staten mogen de in lid 1, onder c) en d), bedoelde vrijstellingen beperken tot het internationale en het intracommunautaire vervoer van personen. Indien een Lid-Staat voorts een bilaterale overeenkomst heeft gesloten met een andere Lid-Staat, mogen de vrijstellingen van onderhavig artikel, lid 1, onder c) en d), worden opgeschort. In dergelijke gevallen mogen zij een lager belastingniveau dan het in deze richtlijn vastgestelde minimumniveau toepassen.

Artikel 14

1. Onverminderd andere communautaire bepalingen mogen de Lid-Staten vrijstelling of gehele of gedeeltelijke verlaging van het belastingniveau verlenen voor:

- (a) energieproducten die onder belastingcontrole worden gebruikt bij proefprojecten voor de technologische ontwikkeling van milieuvriendelijker producten of met betrekking tot brandstoffen uit hernieuwbare bronnen;
- (b) energieproducten van de GN-codes 1507 tot en met 1518, 2207 20 00 en 2905 11 00, 4401 en 4402;
- (c) energievormen die afkomstig zijn van zon, wind, getijden, aardwarmte, of de omzetting van biomassa of afval;
- (d) energievormen afkomstig van waterkracht welke worden opgewekt in waterkrachtinstallaties met een capaciteit van ten hoogste 10 MW;
- (e) warmte die wordt gegenereerd tijdens de opwekking van elektriciteit;
- (f) energieproducten die worden gebruikt voor het vervoer van goederen en personen per spoor;
- (g) energieproducten die worden gebruikt voor de vaart op de binnenwateren, behalve in particuliere pleziervaartuigen.
- (h) aardgas in Lid-Staten wier gasmarkt in ontwikkeling is voor zover het aandeel van aardgas in de binnenlandse en industriële markt minder dan 10% bedraagt, gedurende ten hoogste een periode van tien jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. De Lid-Staten mogen de in dit artikel vermelde vrijstellingen of verlagingen van het belastingniveau ten uitvoer leggen door het betaalde belastingbedrag geheel of gedeeltelijk terug te geven.

3. Vóór 1 januari 2001 brengt de Commissie de Raad verslag uit over de aspecten op het gebied van belastingen, economie, landbouw, energie, industrie en milieu die zijn verbonden aan de volgens lid 1, onder b), verleende vrijstellingen of verlagingen, en doet zij voorstellen over de vraag of deze moeten worden afgeschaft, gewijzigd of uitgebreid.

Artikel 15

1. De Lid-Staten mogen het belastingbedrag dat werd betaald in verband met nieuwe investeringsuitgaven van een onderneming ter verbetering van het energierendement tot een maximum van 50% van de in aanmerking komende uitgaven teruggeven.

2. De Lid-Staten mogen het belastingbedrag dat door een onderneming werd betaald over het deel van haar, niet met vervoer samenhangende, energiekosten dat 10% van de productiekosten overschrijdt, geheel of gedeeltelijk teruggeven.

Indien het deel van de niet met vervoer samenhangende energiekosten van een onderneming meer dan 20% van de totale productiekosten bedraagt, restitueren de Lid-Staten de gehele door de onderneming betaalde belasting over de niet met vervoer samenhangende energiekosten die meer dan 10% van de totale productie bedragen.

Het nettobedrag van de door een onderneming betaalde belasting mag bij de in de voorgaande paragrafen bedoelde teruggaven niet minder dan 1% van de waarde van de verkopen bedragen.

3. De Lid-Staten mogen ook het belastingbedrag dat door de consument werd betaald over elektriciteit en bij de productie daarvan gegenereerde warmte, geheel of gedeeltelijk aan de producent teruggeven wanneer het elektriciteit betreft die wordt opgewekt met de in artikel 14, lid 1, onder b), c) en d), genoemde producten.

Artikel 16

1. Ter aanvulling van de bepalingen van de voorgaande artikelen kan de Lid-Staten toestemming worden verleend om uit specifieke beleidsoverwegingen en voor een bepaalde periode vrijstellingen of lagere belastingniveaus dan de in deze richtlijn vastgestelde minimumniveaus toe te passen.

Een Lid-Staat mag met name toestemming worden verleend om op motorbrandstof belastingniveaus van 100% tot 60% van de in deze richtlijn bepaalde minimumniveaus toe te passen indien hij op niet-discriminatoire wijze specifieke systemen voor het aanrekenen van vergoedingen voor het weggebruik in het leven roept of wijzigt met het oog op het doorberekenen van de kosten van vervoer, zoals infrastructuur kosten, kosten ingevolge verkeersopstoppingen en milieukosten.

2. Een Lid-Staat die een dergelijke maatregel wenst in te voeren, stelt de Commissie daarvan in kennis en verstrekt haar tevens alle relevante of benodigde gegevens en een evaluatie van de verwachte gevolgen van de maatregel.

De Commissie onderzoekt het verzoek met inachtneming van onder andere de goede werking van de interne markt, de noodzaak eerlijke mededinging te verzekeren en het communautair milieubeleid, alsmede, indien van toepassing, het vervoerbeleid.

3. Voor toestemmingen die zijn verleend op grond van de tweede alinea van lid 1, geldt de volgende procedure:

Voor de maatregel kan voor ten hoogste drie jaar toestemming worden verleend, met de mogelijkheid van verlenging, volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 91/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop.

Indien de Commissie van oordeel is dat de in lid 1 bedoelde vrijstellingen of verlagingen niet langer aanvaardbaar zijn, met name uit een oogpunt van eerlijke mededinging, goede werking van de interne markt of communautair milieubeleid, stelt zij passende maatregelen voor aan het

Accijnscomité. Besluiten over deze voorstellen worden genomen volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG.

In ieder geval wordt binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn en vervolgens om de drie jaar de situatie met betrekking tot de vrijstellingen of verlagingen waarvoor overeenkomstig lid 1 toestemming werd verleend, aan een onderzoek onderworpen op basis van een verslag van de Commissie. Volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG wordt besloten of deze vrijstellingen of verlagingen geheel of gedeeltelijk moeten worden afgeschaft, gewijzigd of uitgebreid.

4. Voor toestemmingen verleend op grond van de tweede alinea van lid 1, geldt de volgende procedure:

De maatregel mag worden toegestaan volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan, en de controles daarop.

De Commissie houdt toezicht op de effecten van de op grond van het bepaalde in de tweede alinea van lid 1 genomen beslissingen en brengt elke drie jaar verslag uit over de tenuitvoerlegging van dergelijke maatregelen. De procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG is van toepassing op de voorstellen van de Commissie om bestaande toestemmingen af te schaffen of te wijzigen.

5. De Lid-Staten mogen de in dit artikel bedoelde vrijstellingen of verlagingen van het belastingniveau ten uitvoer leggen door het betaalde belastingbedrag geheel of gedeeltelijk terug te geven.

IV. Het voorhanden hebben en het verkeer van producten

Artikel 17

1. De bepalingen van de titels II tot en met IV van Richtlijn 92/12/EEG zijn uitsluitend van toepassing op de volgende energieproducten:

- a) producten van de GN-codes 1507 tot en met 1518 die bestemd zijn voor gebruik of worden aangeboden voor verkoop als motorbrandstof;
- b) producten van GN-code 2207 20 00 die bestemd zijn voor gebruik of worden aangeboden voor verkoop als motorbrandstof;
- c) producten van de GN-codes 2707 10, 2707 20, 2707 30 en 2707 50;
- d) producten van de GN-codes 2710 00 11 tot en met 2710 00 78. Voor producten van de GN-codes 2710 00 21, 2710 00 25 en 2710 00 59 echter zijn de bepalingen betreffende de controles en het verkeer uitsluitend van toepassing op commercieel bulkverkeer;

- e) producten van GN-code 2711 (met uitzondering van 2711 11 00, 2711 21 00 en 2711 29 00);
- f) producten van GN-code 2901 10;
- g) producten van de GN-codes 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 en 2902 44;
- h) producten van GN-code 2905 11 00 die bestemd zijn voor gebruik of worden aangeboden voor verkoop als motorbrandstof.

2. Indien een Lid-Staat constateert dat andere energieproducten dan die waarnaar in lid 1 wordt verwezen, zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als verwarmingsbrandstof of motorbrandstof, dan wel anderszins aanleiding geven tot fraude, ontwijking of misbruik, stelt hij de Commissie daarvan onmiddellijk op de hoogte. De Commissie zendt de mededeling aan de andere Lid-Staten toe binnen één maand na ontvangst. Vervolgens wordt volgens de procedure van artikel 24 van Richtlijn 92/12/EEG beslist of de bepalingen betreffende controles en verkeer van Richtlijn 92/12/EEG op de producten in kwestie moeten worden toegepast.

3. De Lid-Staten mogen in het kader van bilaterale overeenkomsten afzien van sommige of alle in Richtlijn 92/12/EEG uiteengezette controlemaatregelen met betrekking tot sommige of alle bovengenoemde producten, voor zover zij niet onder artikel 6 van deze richtlijn vallen. Dergelijke overeenkomsten hebben geen gevolgen voor Lid-Staten die er geen partij bij zijn. Al dergelijke bilaterale overeenkomsten worden medegedeeld aan de Commissie, die de andere Lid-Staten op de hoogte stelt.

V. Belastbaar feit en verschuldigdheid van de belasting

Artikel 18

1. Ter aanvulling van de toepassing van de algemene bepalingen tot omschrijving van het belastbare feit en de bepalingen betreffende de betaling in Richtlijn 92/12/EEG, wordt de belasting op energieproducten eveneens verschuldigd wanneer één van de in artikel 2, lid 3, van deze richtlijn genoemde belastbare feiten zich voordoet.

2. Voor het doel van deze richtlijn wordt onder de term "productie" in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 92/12/EEG, indien van toepassing, tevens "de winning" verstaan.

3. Het verbruik van energieproducten binnen een bedrijf dat energieproducten van de GN-codes 2707, 2709 tot en met 2715, 2901, 2902 38 11 en 3817 produceert, wordt niet beschouwd als een belastbaar feit waardoor belasting verschuldigd wordt, voor zover het om verbruik ten behoeve van die productie gaat.

4. De Lid-Staten kunnen ook bepalen dat belasting op energieproducten verschuldigd is wanneer wordt aangetoond dat aan een voorwaarde inzake eindgebruik die in de nationale regeling is gesteld voor de toepassing van een verlaagd belastingniveau of het verlenen van vrijstelling, niet of niet langer wordt voldaan.

5. Voor de toepassing van artikel 6 van Richtlijn 92/12/EEG en met betrekking tot elektriciteit, mogen de Lid-Staten elke stap van het proces van de distributie van elektriciteit als uitslaan tot verbruik beschouwen.

Artikel 19

Bij wijziging van één of meer belastingtarieven kunnen reeds voor verbruik vrijgegeven voorraden energieproducten aan een belastingverhoging of -verlaging worden onderworpen.

Artikel 20

Voor verontreinigde of bij toeval vermengde energieproducten die ter verwerking in een belastingentrepot worden aangeboden, kunnen de Lid-Staten reeds voldane belastingbedragen teruggeven.

Artikel 21

1. De in een Lid-Staat tot verbruik uitgeslagen energieproducten die zich bevinden in de normale reservoirs van bedrijfsmotorvoertuigen en bestemd zijn als brandstof voor deze voertuigen alsmede brandstof bestemd voor gebruik in systemen waarmee de speciale containers die worden vervoerd door deze voertuigen zijn uitgerust, worden niet in een andere Lid-Staat belast.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder "normale reservoirs": vaste brandstofreservoirs welke rechtstreeks in verbinding staan met de motor en/of hulpsystemen die voldoen aan de technische vereisten (voor zover deze betrekking hebben op brandstofreservoirs) van ECE-Verordening 34, zoals gewijzigd bij Richtlijn 70/221/EEG. De totale inhoud van de vaste reservoirs mag niet meer dan 1500 liter per transporteenheid bedragen, de inhoud van de reservoirs van aanhangers niet meer dan 500 liter. Hulpreservoirs van trekkereenheden worden geacht rechtstreeks met de motor in verbinding te staan indien de brandstof door het gewone reservoir moet passeren. Hulpreservoirs van aanhangers mogen alleen gebruikt worden voor de aandrijving van apparatuur op de aanhangers. Het is eveneens toegestaan brandstof in draagbare reservoirs te vervoeren, echter tot een maximum van 60 liter per voertuig.

"Containers voor speciale doeleinden": alle containers die zijn uitgerust met aangepaste koelsystemen, systemen voor zuurstoftoevoer, thermische isolatiesystemen of andere systemen.

VI. Slotbepalingen

Artikel 22

1. Op 1 januari van elk jaar en na elke wijziging van de nationale wetgeving stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van de belastingniveaus die zij toepassen op de in artikel 2 van deze richtlijn opgesomde producten. De Lid-Staten stellen de Commissie in het bijzonder in kennis van de maatregelen die zij hebben genomen en de voorwaarden die zij hebben toegepast bij hun streven naar belastingneutraliteit zoals bedoeld in artikel 1, lid 2.

2. Indien de door de Lid-Staten toegepaste belastingniveaus zijn uitgedrukt in andere meeteenheden dan die welke voor elk product worden gespecificeerd in de artikelen 6 tot en met 9, delen de Lid-Staten ook de overeenkomstige belastingniveaus na omrekening in deze eenheden mee.

Artikel 23

1. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij nemen op grond van artikel 5, artikel 7, lid 2, onder e), artikel 13, lid 2, artikel 14 en artikel 15 van deze richtlijn.

2. Maatregelen zoals belastingvrijstellingen, belastingverlagingen, belastingdifferentiaties en terugbetalingen van belasting zoals bedoeld in onderhavige richtlijn, kunnen staatssteun vormen in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag, en moeten derhalve worden aangemeld bij de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag.

De verstrekking van informatie aan de Commissie op basis van deze richtlijn ontslaat de Lid-Staten niet van de aanmeldingsplicht van artikel 93, lid 3, van het Verdrag.

3. De verplichting om de Commissie op grond van lid 1 van onderhavig artikel in kennis te stellen van maatregelen welke worden genomen uit hoofde van artikel 5 van deze richtlijn, ontslaat de Lid-Staten niet van hun aanmeldingsverplichtingen die voortvloeien uit de bepalingen van Richtlijn 83/189/EEG van 28/03/83.

Artikel 24

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 25

De richtlijnen 92/81/EEG en 92/82/EEG worden ingetrokken.

Artikel 26

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I: MINIMUM-BELASTINGNIVEAUS OP 1.1.1998, 1.1.2000 EN 1.1.2002**I. MINIMUM-BELASTINGNIVEAUS VOOR MOTORBRANDSTOFFEN**

	Minimum-belastingniveau op 1/01/1998	Minimum-belastingniveau op 1/01/2000	Nagestreefd minimum-belastingniveau op 1/01/2002
Benzine (ECU per 1000 l)	417	450	500
Gasolie (ECU per 1000 l)	310	343	393
Kerosine (ECU per 1000 l)	310	343	393
LPG (ECU per 1000 kg)	141	174	224
Aardgas (ECU per gigajoule)	2,9	3,5	4,5

II. MINIMUM-BELASTINGNIVEAUS VOOR MOTORBRANDSTOFFEN DIE WORDEN GEBRUIKT VOOR DE IN ARTIKEL 7, LID 2, GENOEMDE DOELEINDEN

	Minimum-belastingniveau op 1/01/1998	Minimum-belastingniveau op 1/01/2000	Nagestreefd minimum-belastingniveau op 1/01/2002
Gasolie (ECU per 1000 l)	32	37	41
Kerosine (ECU per 1000 l)	30	35	39
LPG (ECU per 1000 kg)	41	48	53
Aardgas (ECU per gigajoule)	0,3	0,6	1,1

III. MINIMUM-BELASTINGNIVEAUS VOOR VERWARMINGSBRANDSTOFFEN EN ELEKTRICITEIT

	Minimum-belastingniveau op 1/01/1998	Minimum-belastingniveau op 1/01/2000	Nagestreefd minimum-belastingniveau op 1/01/2002
Huisbrandolie (ECU per 1000 l)	21	23	26
Zware stookolie GN-code 27100074 (ECU per 1000 kg)	18	23	28
Andere zware stookolie GN-code 2710	22	28	34
Kerosine (ECU per 1000 l)	7	16	25
LPG (ECU per 1000 kg)	10	22	34
Aardgas (ECU per gigajoule)	0,2	0,45	0,7
Vaste energieproducten (ECU per gigajoule)	0,2	0,45	0,7
Elektriciteit (ECU per mw/h)	1	2	3

ISSN 0254-1513

COM(97) 30 def.

DOCUMENTEN

NL

09 12 14

Catalogusnummer : CB-CO-97-056-NL-C

ISBN 92-78-16118-7

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg

32